

בית דין ירושלים

לדיני ממונות ולבידור יוחסין

תובע את גיסו וגיסתו שמס' ע"י לאהותם-אשתו לעגן אותו
ובקשה ליתן עליהם צו עיכוב יציאה מהארץ

תיק ממונות מס' 2498-עת

נושא הדיון

א' מבקש לגרש את אשתו (הנמצאת בארץ"ב) כבר כמה שנים, אך אשתו מעכbat את הגט באמצעות תביעות שונות שתובעת אותו בערכאות בארץ"ב. מכתבי רבניים מהארץ ומהעולם לא שכנו אותה להסיר את התביעות בערכאות, ולטענת א', אשימים בכך אהותה של האשה ובולה (הגרים בארץ"ב) שהוא פועלת לפי הדרבתם והם עומדים לעורתה בסיווע כספי רב.
א' מבקש להזמין לדין את האחות ובולה העומדים לבקר בארץ לכבוד החגיגים, ואף לאסור עליהם לצאת מן הארץ עד ליעמדו לדין תורה, וכל זאת כדי לאסור עליהם לתמור באחותם כדי לעגן אותו.

ההחלטה

התביעה להזמין לדין את האחות ובולה של א', מתකבלת.

nimokim

עי' פמ"ד ירוזלמי ברך י"ב עמי רלו' סגס הס נכוונה טענתו של בעל זיהותה הילאה ובולה מונעים מהחותמת-חותמו מלגזל את הגט, ומטעס כך נגרס לנבעל נזק גדול כל עגינות, גס מה לו כי זה כגדל מזין הוא גרמי, והוא עלייף מכטוכר עדי שקר סה"מ ר' יהושע גנמי צ"ק נה צפטור מדיני לדס וחיליך כדיני סמים, וכייהר כרמץ' צדינוך דגרמי (חוות מו כוכחת יעקובזון) לדלו' היה מזיק וללא נרס כיוק הילא חייכסו גרמי, וללו' צידו סוח דחי צשו לו מסכדי כלל. וכ"כ כתה"ד ש"ת סי' ז': דלגו מתוויז' מטעס דינוך דגרמי הילא כסחוח עלויו עותה כיוק נמנון חכירו, חכל בני"ד צמעון לו כיוק כלוס ממן של ריחוקן וגס כו' לו צטלו ממלוכתו הילא עיי' גראות נמתלה עיי' החריס, וככ"ג סי' גראות נזקיס וכו'. ע"כ. חמןס י"כ לו מיל סהגים סמדוגר הילא סמכותי צגעל עופר הרכ, וכיהות היה כמו חנוסה לטמען צקלו,

וכలיאו כפז לה הות ידה צלע תקכל חות גיטה, ודומה מה סכח הכרמץ' כדיינן דגרמי (חס לות מטה) עפ"י סיירוסטומי צזועות פ"ז ס"ו, דמן דלייר פומצון דמקדי ללה ימדון, כגון שורה עדיס מגולגולין וכלהין להיעיד עדות לפולני וברזיקנטו בחדוכנה גרס לו להפטיד, י"ל סתוא חייכ לממן לדחין דין דגרמי, סתוא דומה לטורף בטוטוי כל חכינו (וכיהר כ"ר' רישימות סייעוריס" צ"ק עמי' תרטו סכטמוניע העדים מלצואו ומלהעид עוגר על חיסור ממון, ולפייך חל דין דגרמי ומחייבו לאם כמייך וכי רבע דחමם), י"ל סתוא טהור דמי יימר דמפהדי דילמה קדרי צהו ולמ' צרי קיזקה, עיין"צ. וב"ה צנידון דין תלוי כדגר צבאי התיוועיס כרמץ' חס דין דגרמי הו לה. חלה צמ"ט מכחן ולהכח זכותו כל הנקה לתניע צלה זיינט ה"ג נ"י גראה, מ"ק על מה שענער ה"ג צ"ז דינין גראה.